

Z 1329/49

Dr. Kol

Nejvyšší účetní kontrolní úřad.

Č. 8.395/1947-IV/2.

V Praze dne 5. května 1947.

O p i s .

Ministerstvu vnitra

v P r a z e .

Věc: Iniciativní návrh zákona o převodu vlastnictví majetku hlubocké větve Schwarzenbergů na zemi Českou (č. t. UNS 433).

Referent: O. r. Dr. Toman.

K výše uvedenému iniciativnímu návrhu zákona zaujal již stanovisko úřad předsednictva vlády v dopise ze dne 12. III. 1947, č. 10.317-III-1369/47, zasláném tamnímu ministerstvu.

Z tohoto podnětu považuje Nejvyšší účetní kontrolní úřad za vhodné zaujmouti stanovisko jak k posudku úřadu předsednictva vlády, tak i k návrhu zákona samého.

I. V bodě 6. konstatuje úřad předsednictva vlády, že se v § 2 odst. 1 návrhu neuvádí, kým má býti majetek spravován. Podle zdejšího názoru není takové ustanovení nezbytné. Je-li z návrhu zákona zřejmo, že vlastnictví majetku přechází ze zákona na zemi Českou, je tím také zcela mimo pochybnost, že majetek ten bude spravován zemi Českou podle platných ustanovení pro správu zemského jmění (org. zák. č. 125/27 Sb. a zákony č. 329/1921 a 77/1927 Sb. ve znění pozdějších novel).

V bodě 13. vyslovuje úřad předsednictva vlády názor,

že není dobře možné, aby se ustanovením § 5 odst. 2 návrhu vydalo zemi České neomezené zmocnění k emisi dluhopisů. Podle názoru Nejvyššího účetního kontrolního úřadu je osnovou zamýšlená emise 3% dluhopisů nejvýhodnějším možným způsobem úhrady náhradové povinnosti, jež bude zemi z tohoto titulu uložena. Výši této úhradové povinnosti je právě již zmocnění k emisi dluhopisů omezeno. Souhlasiti třeba v této souvislosti toliko s vedlejší připomínkou úřadu předsednictva vlády v tomto bodě, že úhradu emisi dluhopisů třeba omeziti na zmíněnou náhradu, po případě na nezbytné investice a že ji nelze rozšiřovati na náklady provozní, jak se praví v § 5 odst. 2 osnovy.

Neomezeným, resp. neurčitým by za tohoto předpokladu nebylo zmocnění k emisi dluhopisů, nýbrž jeho podklad, t. j. výše a způsob náhrady, k níž země má býti zavázána. O tom viz níže připomínku k § 5 odst. 1 osnovy.

II. K vlastnímu návrhu zákona považuje Nejvyšší účetní kontrolní úřad při této příležitosti za vhodné poznamenati toto:

1) K § 1 odst. 2.

Definice "majetku", jak ji návrh obsahuje, je zbytečně kasuistická a právě tím i nejasná. Snad by postačilo určit "majetek" asi takto: "Majetkem podle odst. 1 rozumí se nemovitý majetek, zapsaný knihovně na....
.....atd....., s příslušenstvím, s živým a mrtvým inventářem, zásobami, se všemi právy a závazky, jakož i s veškerým provozním kapitálem.

K § 2 odst. 1.

Slova "podle směrnic zemského národního výboru v Praze" jeví se jako nadbytečný dodatek, který jen

mate jinak jasnou skutečnost, že "majetek v § 1 uvedený bude spravován jako celek". Že majetek tento bude spravován zemí Českou (jejím orgánem Zemským národním výborem) a podle jakých předpisů, je - jak již v oddílu I uvedeno - samozřejmé.

K § 5.

Návrh zákona ponechává v odst. 1 tohoto paragrafu rozhodnutí o výši a způsobu náhrady vládnímu nařízení. Podle odst. 3 téhož paragrafu má toto vládní nařízení též určit, v kterých případech náhrada nebude poskytnuta, tedy které majetkové hodnoty budou vyvlastněny bez náhrady. Tato ustanovení se jeví považlivými s hlediska předpisu § 109 ústavní listiny, který stanoví v odst.1, že "soukromé vlastnictví lze omeziti jen zákonem" a v odst.2, že "vyvlastnění je možné jen na základě zákona a za náhradu, pokud zákonem není nebo nebude stanoveno, že se náhrada dáti nemá".

V rozporu s tímto ústavním předpisem přenechává návrh esenciální náležitost, t.j. nejen určení výše a způsobu náhrady, nýbrž dokonce i rozhodnutí o vyvlastnění bez náhrady vládnímu nařízení. Je sice zřejmé, že zákon nemůže přesně vyčísliti sumu náhrady, ani jednotlivě vypočítati objekty, na něž náhrada nebude poskytnuta, avšak měl by alespoň zásadně stanovit směrnici pro určení náhrady, na př. obecnou cenou a pod. a současně uvést, kdy, v jakých hodnotách, za jakých podmínek a v jakých lhůtách je tato náhrada splatná (srovn. na př. §§ 8 a 9 dekr. č. 100/1945 Sb.), a za jakých předpokladů náhrada nemá býti poskytnuta.

V odst. 2 tohoto paragrafu se v poslední větě stanoví,

že k úmoru a zúročení půjčky může být použito prostředků zemského rozpočtu, pokud nedostačí výnos převedeného majetku. Toto ustanovení je vzhledem k své samozřejmosti nadbytečné. Jiný způsob úhrady není možný, proto také výraz "může" není přiléhavý. Doporučovalo by se tuto větu vypustiti.

P ř e d s e d a :

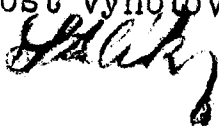
Dr.Friedmann v.r.

Kanceláři ústavodárného Národního shromáždění
Kanceláři presidenta republiky
Panu předsedovi vlády
Pánům náměstkům předsedy vlády
Úřadu předsednictva vlády
Všem ministerstvům (kromě ministerstva vnitra)
Generálnímu sekretariátu Hospodářské rady
Nejvyššímu úřadu cenovému
Státnímu úřadu statistickému
Státnímu úřadu plánovacímu
Presidiu nejvyššího správního soudu
Presidiu rady osidlovacího úřadu a Fondu národní obnovy

v P r a z e

na vědomost.

Za správnost vyhotovení:

P ř e d s e d a :

Dr.Friedmann v.r.

L 1329/47 100

KANCELAR PRESIDENTA REPUBLIKY	
28-V-1947Z01546/47	
PŘÍLOHY: <i>dvaj.</i>	REF: <i>141</i>

Na vědomí:

Založit!

V Praze dne 30. 7. 1947.

[Handwritten signature]

SPROUŽEL

30. V. Jindra